

Presidit per Mrs. Roosevelt, s'ha celebrat, a Nova-York, el Congrés Internacional de Joventuts per la Pau

Un gran corrent d'admiració i simpatia correspongué als nostres informes», ens diu Josep Goday, delegat de les joventuts nacionalistes catalanes

BENGALÉS DE GUERRA

FLORS, INFANTS I BESTIOLES

NOTA la pluja de metralla assassinava la vida espiritual de Catalunya següent el seu curs i res no és prou fort per a interrompre-la.

En aquestes cal consignar un nou recull de poemes, dedicats a la infància, que Salvador Perarnau ha enllestí i té en curs de publicació.

Trabem en el recull unes estrofes de gran classe, adreçades a les "Companysos" i a les "Violes".

EL GENERAL MARXA A ITALIA

Paris, 12. - Una agència d'informació comunica de La Corunya que el general Italo Piazzi, el qual havia organitzat i comandava en l'Espanya fascista la divisió "Sagete Negres", ha estat cridat a Italia.

CADA DIA UN LLIBRE

Joan Merli: Mestres catalans d'ahir i d'avui - ISIDRE NONELL - Edicions de la Junta d'Exposicions d'Art

Catalunya és una terra pròdigia en artistes; tota imputació que ens pinti els catalans fúria. Per això trobem, lloable com una gent ferocíssima, lloable com una gent esperit, és falsa i gratuïta.

TOUR D'HORIZON 5

JOC NET

per ANTONI ESCOFET

«MEIN KAMPF»

per JAUME MIRAVILLES

VET ací el títol de la bíblia nacionalsocialista. Ve't ací el llibre que constitueix la guia i el nord de l'actual Alemanya.

Quines consideracions mereix l'obra? En un recent estudi magnífic sobre Roosevelt, el gran escriptor Emil Ludwig, diu que a través de les 690 pàgines de què consta el volum no hi figura el nom de Goethe ni de Schiller.

El general Groener, per altra banda, que era l'únic que dirigia les forces alemanyes, va considerar impossible, tan gran era l'estat de demoralització de la tropa i tan intensa la pressió aliada, organitzar una resistència a l'altre marge del Rin.

Tot això ho lliga a través de les dues idees més esplosives de la humanitat moderna, dels dos sentiments que han arrossegat més passions, més idees, més teories, més sistemes, més filosofies, més religions, més religions, més religions.

PASSANT pel damunt del fet dolorós que la contesa que sostenim amb els invasors sigui una pugna cruel i tràgica i fent de manera de compararla a una competició en esports, veuríem que ni un sol moment, d'engué que va iniciar-la la intruïció dels mariners, no s'ha jugat gens net per part del qui, de fora estant, s'erigiren en àrbitres a desgrat nostre.

Cedim a la temptació de fer aquest examen, del punt de vista esportiu, davant el record persistent d'una frase d'André Maurois, gran coneeixedor del poble anglès.

Però, per si no ho fos, per si resultés que l'atropellat el martri de la població, les vexacions al dret de gentes i al dret dels pobles lliures a disposar de si mateixos no turmenten ni un mínim el pensament del Govern de S. M. Britànica, i en canvi allò que pot produir-hi una veritable preocupació sigui la manca de nobilitat i d'esportivitat, caldrà orientar tota la nostra propaganda cap a l'objectiu que hem dit.

En aquest aspecte, en aquest aspecte, el dret d'exagerar fins a la hipèrbole, si així obtenim un bon argument polèmic.

Encara, ara, el Comitè de no intervenció pot reparar en part els greuges que ha fet a la República si executa l'acord de retirar els estrangers que evaquen Espanya, retirada que caldrà que sigui total i després del gest que Govern anglès.

Absolutisme i Constitució

Per FRANCESC PUJOLS

ENTRE el cor general dels historiadors de la Confederació catalano-aragonesa llar i fogar sempre enobés tracionar de l'Espanya liberal, hem cantat en tots els tons que el tenim al bell, passant pel barri de la diferència radical entre el dret polític català i el dret polític castellà, que donaven, el primer el dret al poble i el dret al rei i el segon el dret al rei i el dret al poble, produint a les terres i en la història castellanes la monarquia absoluta i a les terres i a la història catalanes, la monarquia constitucional.

La nostra terra, amada d'aquesta tradició, mentre per obra i gràcia del seu fill, el gran Prim, l'heroi hegemonia català del segle XIX, com l'anomenem nosaltres en la nostra història de l'hegemonia catalana en la política espanyola, del segle passat i present, assolí consolidar aquest canvi de sistema monàrquic espanyol canviant la dinastia d'origen aristocràtic i teocràtic, per la dinastia d'origen democràtic i lliurepensador, nosaltres el segle dels borbons, ja feia molt de temps que la forma de govern, passant de la monarquia a la República, fins al punt de fer assassinar el general Prim, que, posat entre l'absolutisme i el republicanisme, va intentar la monarquia constitucional, per accontentar-les tots, sense accontentar ningú, com sol passar mantia vegades a la curta, perquè a la llarga va tenir raó.

per liberal i constitucional que fossa, mal no donava el marge de llibertat que podia donar el sistema republicà, que uníex essencialment, l'autoritat a la llibertat, com si el poble català, per la seva tradició a fer de tota la vida, fos portat automàticament de la monarquia a la República.

fa al revés de Catalunya, perquè agafant tot el sentit absolutista tradicional de la monarquia despotica i tirànica d'aquelles terres, en comptes de tornar a la mateixa forma monàrquica, la infiria a la mateixa forma de govern republicana que els faciosos proclamaven, amb l'ideal declarat escamot poble, de portar a la República l'Espanya del mateix concepte de la Castella del segle XVI, fins al punt de posar als segells de correus de la República dictatorial que defensava, la imatge d'Isabel la Católica, perquè l'anquilosament de la monarquia d'aquella època, és fàssic carn de la carn de la República moderna.